

когато заминава трена, щѣли сте да го арестувате и трена да хвърлите на въздухъ съ динамитъ?

— Това е цѣла фантазия, нѣщо свѣрхестествено. Ако бѣше го съчинилъ, като нѣщо възможно, щото човѣкъ да може да повѣрва, какъ и да е. Но подобно нѣщо не е имало и това е цѣла негова фантазия.

— Не сте ли говорили на Здравкова, че лицата щѣли да отидатъ на мѣстата, едни прѣнесени съ желѣзницата, други съ кола, трети подъ видъ на ловджии, щѣли да отидатъ на мѣстата, дѣто ще се извърши убийството. И че тамъ имало приготвено динамитъ, пушки и пр.?

— Нищо подобно.

— Като додохте тукъ въ София, срѣщахте ли се съ Каравелова?

— Да, срѣщахъ се въ къщата му, и то именно въ началото на мѣсець Августъ 1890 год.

— Какъвъ разговоръ имавте?

— Разговоръ имавме по изборитѣ.

— Какъвъ именно?

— Тома Георгиевъ настояваше г-нъ Каравеловъ да се избере за прѣдставителъ въ Панагюрище. Но като се указваше за невъзможно, съобщихъ му прѣдварително за това, щото въ друга околия да търсятъ, гдѣто може да се избере.

— Друго нищо не му ли говорихте?

— Нищо друго.

— За въ коя друга околия да се избира, не стана ли разговоръ?

— Нищо подобно. Защото, азъ не се познавамъ съ него, за да се впускамъ въ по-нататъшни разговори. Ний не сме отъ единъ градъ.

— А съ Тома Георгиевъ познавате ли се?

— Съ Тома Георгиевъ се познавамъ като Панагюрецъ още отъ училището, че той се учи въ същото училище гдѣто и азъ, и той бѣше по-старши. И послѣ, отъ врѣме на въстанието.

— Въ какви отношения сте се намирали съ него?

— Въ никакви отношения не сме се намирали. И приятелъ съмъ билъ съ него и неприятелъ. Не тѣй неприятелъ, но както всѣкога привърженикъ на правителството, а азъ не съмъ билъ такъвъ отъ врѣмето на съединението. Отъ този день